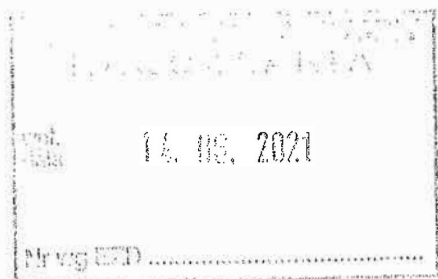

Częstochowa, dnia 8 czerwca 2021 r.

Trybunał Konstytucyjny
00-918 Warszawa,
al. J. Szucha 12 a

Sygn. akt Ts 27/21

Skarżący: O sp. z o.o., sp.k.
z/s w G
reprezentowana przez: adwokata Macieja Przysucha
Kancelaria Adwokacka w Częstochowie
ul. H. Dąbrowskiego 20/3

Pismo przygotowawcze – uzupełnienie braków formalnych

Działając imieniem Skarżącej – /pełnomocnictwo w aktach sprawy/ w wykonaniu Zarządzenia z dnia 25 maja 2021 r. doręczonego dnia 1 czerwca 2021 r. Niniejszym przedstawiam uzasadnienie zarzutów skargi w zakresie punktu I, po myśli art. 53 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

- I. Naruszenie zasady prawa do Sądu określonego art. 45 ust. 1 Konstytucji w związku z zasadą proporcjonalności wynikającą z art. 31 ust. 3,**

Art. 45 Konstytucji w ustępie 1 stanowi:

1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Art. 31 ust. 3 Konstytucji natomiast, ustanawiający systemową zasadę proporcjonalności przewiduje:

3. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Rozdział 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego, w szczególności art. 394²§ 1 k.p.c. nie przewiduje w swoim katalogu zażalenia na Postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania wpadkowego związanego z oddaleniem wniosku o wyłączenie sędziego. Zdaniem pełnomocnika skarżącej „luka” w katalogu spraw podlegających zażaleniu skutkuje niekonstytucyjnością wprowadzonego rozwiązania.

Gwarantowane art. 45 ust. 1 Konstytucji związane jest ze standardem rzetelnego procesu. Na element ten składa się również prawo do żądania wyłączenia sędziego w razie wątpliwości strony. Dopiero weryfikacja w trybie zażalenia pozwala formalnie rozstrzygnąć powstałe wątpliwości. Obwarowanie tego prawa nadmiernymi kosztami stanowi naruszenie standardu procesu. Norma art 45 ust. 1 Konstytucja koresponduje z art. 31 ust. 3 Konstytucji w zakresie kształtowania statusu prawnego jednostki /tak: M. Safjan: Komentarz do Konstytucji wyd. Beck/.

W dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego koszty postępowania służą osiągnięciu należytej sprawności organizacyjnej i orzeczniczej sądów oraz wyodrębnieniu roszczeń szykanujących i oczywiście niezasadnych spośród roszczeń uzasadnionych. Koszty te spełniają również liczne funkcje: społeczne, fiskalne, a także służebne wobec wymiaru sprawiedliwości (wyr. TK z 7.9.2004 r., P 4/04, OTK-A 2004, Nr 8, poz. 81; 21.7.2008 r., P 49/07, OTK-A 2008, Nr 6, poz. 108). Koszty sądowe utrudniają jednak także dostęp do wymiaru sprawiedliwości tym, którzy nie mogą ich ponieść (wyr. TK z 16.6.2008 r., P 37/07, OTK-A 2008, Nr 5, poz. 80). W omawianym przypadku storna pozwana nie była w stanie ponieść zasądzonych kosztów a nie mogła również wnieść na nie zażalenia, czym nieproporcjonalnie ograniczono jej prawo do sądu. Przy uwzględnieniu powszechnej zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości, o ograniczeniu dostępności do sądu przez bariery ekonomiczne można mówić w przypadku nadmiernie wygórowanego poziomu kosztów. Granice swobody ustawodawcy są w tym zakresie wyznaczone przez zasadę

proporcjonalności, co oznacza, że zarówno podczas stanowienia zasad ponoszenia kosztów procesu, jak i przy określaniu ich poziomu, konieczne jest wyważenie sprzecznych interesów różnych podmiotów, a także udzielenie ochrony interesowi publicznemu (wyr. TK z 17 listopada 2008 r., SK 33/07, OTK-A 2008, Nr 9, poz. 154). Elementem stanowienia konstytucyjnych zasad w wysokości zasądzonych kosztów jest możliwość zażalenia ich wymiaru i wysokości. O ile zatem, mechanizm ustalania opłaty sądowej w zależności od wartości przedmiotu sporu pozostaje w zgodzie z Konstytucją RP [wyr. TK z 14 stycznia 2014 r. (SK 25/11, OTK-A 2014, Nr 1, poz. 1), o tyle brak możliwości zażalenia na nadmiernie zdaniem skarżącej wysoki koszty stanowi za kolidujące z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP rozwiązanie prowadzące do ustalenia wygórowanej opłaty sądowej w konkretnej sprawie [podobnie: wyr. TK z 15.4.2014 r., SK 12/13, OTK-A 2014, Nr 4, poz. 41; zob. też wyr. TK z 16.6.2008 r. (P 37/07, OTK-A 2008, Nr 5, poz. 80). Regulacja zawarta w art. 394² KPC stanowi wykonanie obowiązku wynikającego z wyr. TK z 2.6.2010 r. (SK 38/09, OTK-A 2010, Nr 5, poz. 46), który uznał pozbawienie strony prawa do zaskarżania zażaleniem postanowienia o oddaleniu wniosku o wyłączenie sędziego, złożonego po raz pierwszy w postępowaniu przed sądem II instancji, za niezgodne z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, gdyż godzi w prawo do bezstronnego sądu. Jej katalog czyni środek ten iluzorycznym wobec nieproporcjonalnie wysokiej opłaty (zasądzonych kosztów sądowych) nie podlegającej zażaleniu.

Wobec zatem uzupełnienia skargi wnoszę o nadanie sprawie biegu.

Załączniki:

- odpis pisma w 5 egzemplarzach,

Podpis: _____

(podpis własnoręczny)

adwokat Maciej Przysucha